

Bijlage 4. Behandeling van de adviezen, opmerkingen en bezwaren bij het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als monument van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen)

Provincie: Limburg

Gemeente: Riemst, 2de afdeling/Herderen, sectie B

Objectnummer: 4.01/73066/106.1

-

Dossiernummer: 4.001/73066/107.1

Omschrijving:

Kapel Onze-Lieve-Vrouw, de la Brassinnestraat zonder nummer

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel, 29/05/24

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Sig)
Getekend op: 2024-05-29 15:05:54 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE

1. Advies uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige opheffing

1.1. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op 26 september 2023.

De VCOE bracht op 31 oktober 2023 een ongunstig advies uit over de opheffing van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Behandeling van het advies:

Het advies van de VCOE omvat twee delen: een advies over het project 'snelle screening' en een advies specifiek over de opheffing van de bescherming als monument van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen).

I. Snelle screening

Binnen dit project werd beslist tot de opstart van maar liefst 126 procedures voor gedeeltelijke of gehele opheffing van bescherming. Daarbij worden volgende rechtsgronden gebruikt: Art. 6.2.1,1° van het Onroerenderfgoeddecreet: *'De erfgoedwaarden van het beschermde goed zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan'*. Art. 6.2.1,3° van het Onroerenderfgoeddecreet: *'De gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing is vereist omwille van het algemeen belang'*. Het project vult dit 'algemeen belang' ruim in als de 'rechtszekerheid' of een 'wijzigende context' waarin de (resterende) erfgoedwaarden vandaag niet langer toereikend zouden zijn om de bescherming te verantwoorden.

Zoals gesteld vindt de commissie het een goede zaak dat werk wordt gemaakt van het evalueren en actualiseren van het beschermde bestand. Het verlies van erfgoedwaarden of het 'algemeen belang' kunnen echter niet zonder meer aangegrepen worden om beschermingen stop te zetten. De procedure vereist steeds een kritische afweging op basis van een eenduidig beoordelingskader, daarbij rekening houdend met de oorzaken van de problematische toestand van de bescherming. Zo benadrukt de parlementaire voorbereiding van het Onroerenderfgoeddecreet: *'In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud door de (huidige of vorige) zakelijkrechthouder of beheerder aanleiding geven tot een wijziging of gehele of gedeeltelijke opheffing van de bescherming'*.

Bij inbreuken op het actief- en passiefbehoudsbeginsel kan een eventuele opheffing van bescherming dus enkel volgen als aangetoond is dat handhaving afgerond, uitgesloten of gehypothekeerd is. Wanneer handhaving in het verleden in gebreke bleef wordt de veroorzaker beloond voor wanbeheer.

Behandeling van het advies

In het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit wordt in de beheershistoriek steeds weergegeven of er sinds de bescherming een handhavingstraject gelopen werd op basis van het beheersarchief van het agentschap Onroerend Erfgoed en informatie van de afdeling Handhaving van het departement Omgeving. In de archieven kan soms niet teruggevonden worden waarom men na een inbreuk of een misdrijf destijds niet is overgegaan tot handhaving. Bij de snelle screening werd steeds nagegaan of de opstart van een handhavingstraject nog opportuun is of niet. Indien een handhavingstraject nog lopende is of opgestart kan worden, wordt er geen procedure tot opheffing van de bescherming opgestart.

Indien nog erfgoedwaarden overblijven moet het eventuele opheffingsvoorstel gebaseerd zijn op grondig en consistent vergelijkend onderzoek, zodat de noodzaak tot opheffing en het belang van het betreffende erfgoedobject in het globale Vlaamse beschermingsbestand steeds goed kan worden ingeschat. Daarbij is belangrijk om niet enkel de erfgoedwaarden toegekend op moment van bescherming te (her)evalueren, maar ook mogelijk bijkomende erfgoedwaarden die vanuit het hedendaagse perspectief van toepassing zijn.

Behandeling van het advies

De snelle screening van het beschermde bestand had als doel die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming op Vlaams niveau voldoen. Het onderzoek omvatte geen uitgebreide studie per thema of typologie. Waar er nog resterende erfgoedwaarden zijn, wordt door de evaluatie aan de hand van de criteria in het inhoudelijk dossier (3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming) en in het ministerieel besluit steeds aangetoond dat de opheffing van de bescherming evident is en er door de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand ontstaat. Aangezien het een actuele evaluatie op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden is, hanteert het agentschap steeds de huidige selectiecriteria zoals omschreven in het Onroerenderfgoedbesluit en de huidige erfgoedwaarden zoals omschreven in het Onroerenderfgoeddecreet.

Zonder kritische en eenduidige afweging ontstaan volgens de commissie gevaarlijke precedentes die eigenaars of gebruikers aanmoedigen om beschermingsplichten niet na te leven. Het kan bovendien aanleiding geven tot het in vraag stellen van beschermingen die wel nog toereikend zijn, met de uitholling van het eerdere beschermingsbeleid en het beschermingsinstrument tot gevolg. Vooral de ruime invulling van de rechtsgrond 'algemeen belang' - nochtans voornamelijk bedoeld ter afweging van strijdige ruimtelijke belangen - is in dat verband zorgwekkend. De parlementaire voorbereiding verduidelijkt dat deze mogelijkheid in geen geval een vrijgeleide mag zijn om het belang van een bescherming te ondermijnen.

Behandeling van het advies

Elk voorstel tot opheffing van de bescherming binnen het project van de evaluatie van het beschermde bestand werd grondig onderzocht, afgewogen en geëvalueerd. De uitgewerkte inhoudelijke dossiers met een overzicht van de individuele en specifieke beschermings- en beheershistoriek zijn hiervan het resultaat.

Bij de opheffingen waar 'algemeen belang' als rechtsgrond voor de opheffing van de bescherming wordt gebruikt, wordt de opheffing bijkomend grondig gemotiveerd door het beschermde goed af te wegen aan de huidige selectiecriteria en erfgoedwaarden. Hierbij wordt aangetoond dat het beschermde goed in haar huidig voorkomen onvoldoende erfgoedwaarde heeft voor een bescherming op Vlaams niveau en de opheffing geen hiaat binnen het beschermde bestand veroorzaakt.

De commissie stelt verder vast dat in het betreffende project de rechtsgrond 'algemeen belang' ook wordt ingeroepen wanneer onoordeelkundige werken, al dan niet vergund, werden uitgevoerd, zelfs wanneer niet alle erfgoedwaarden verdwenen zijn, en dat er niet altijd een passend onderscheid wordt gemaakt tussen de evaluatie van een beschermd monument en van een beschermd stads- of dorpsgezicht of cultuurhistorisch landschap.

Behandeling van het advies

De rechtsgrond 'de erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan' (Art.6.2.1., 1°) veronderstelt een volledig en onherroepelijk verlies en wordt enkel gebruikt wanneer de erfgoedwaarden volledig verdwenen zijn. De rechtsgrond

'algemeen belang' (Art. 6.2.1. 3°) wordt gebruikt wanneer het onroerende goed nog erfgoedwaarden heeft, maar waarbij deze na toetsing aan de selectiecriteria onvoldoende blijken om een bescherming op Vlaams niveau te verantwoorden. Het klopt dus dat in sommige gevallen het onroerend goed nog erfgoedwaarden heeft, al dan niet na onoordeelkundige (vergunde) werken. Door deze resterende erfgoedwaarden te erkennen en te omschrijven aan de hand van de selectiecriteria kunnen deze erfgoedwaarden nog gevrijwaard worden door bijvoorbeeld het onroerende goed vast te stellen in de inventaris.

Bij de evaluatie van het beschermde bestand vertrok het agentschap Onroerend Erfgoed vanuit het beschermingsstatuut waarin het goed beschermd werd en de afbakening. Bij een onroerend goed beschermd als stads- of dorpsgezicht werd bijvoorbeeld niet gekeken naar het interieur, maar naar de verschillende beschermde onderdelen van de site en hun relatie tot elkaar. Bij een beschermd cultuurhistorisch landschap werden de landschappelijke erfgoedkenmerken en -elementen afgewogen enz. In sommige gevallen werd vastgesteld dat het goed beter beschermd wordt onder een ander statuut of met een andere afbakening waardoor de erfgoedwaarden beter gevrijwaard kunnen worden. In die gevallen gaat de opheffing van de bescherming gepaard met een nieuwe bescherming.

De commissie uit bijgevolg haar bezorgdheid over de uitvoering van een 'snelle screening'. De nadruk ligt hier op het afsluiten van dossiers die in het verleden misliepen, zonder dat er een expliciet afwegingskader of breder (beleids)kader is voor de actualisering van beschermingen. De vrees bestaat dat – los van de al dan niet terecht opheffingen – dit een verkeerd signaal geeft naar eigenaars en gebruikers van beschermd erfgoed, te meer gezien thematisch-typologische evaluaties en aanvullende beschermingen uitblijven. De commissie dringt aan in communicatie omtrent opheffingen steeds duidelijk te maken dat verwaarlozing of wederrechtelijke ingrepen hiertoe geen aanleiding kunnen geven.

Behandeling van het advies

De Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele, bevoegd voor onroerend erfgoed, kondigde aan dat we het huidige beschermde bestand zullen evalueren op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden. Om te voldoen aan de maatschappelijke vraag om op korte termijn door het volledige pakket beschermd erfgoed te gaan, werkte het agentschap vanaf juli 2021 tot december 2022 aan de 'snelle screening' van het beschermde bestand. Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Een doorgedreven thematisch of typologische afweging was in dit tijdsbestek niet mogelijk. Door de typologische opdeling van het te onderzoeken pakket, werd het wel mogelijk enige vergelijking door te voeren. In dit opzicht werd bij elk voorstel voor opheffing ook nagegaan of de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand veroorzaakte. Tijdens de evaluatie werd steeds bekeken of er nog een lopend handhavingstraject was en of in een bepaald dossier nog handhaving mogelijk was. Voor deze dossiers wordt dan ook geen opheffingsprocedure opgestart. Dit staat ook opgenomen in het eindrapport van de snelle screening

<https://oar.onroenderfgoed.be/publicaties/OAOE/267/OAOE267-001.pdf>

Bovendien is in alle communicatie over dit project opgenomen dat wanneer er sprake is van verwaarlozing, het agentschap in eerste instantie inzet en aanstuurt op een handhavingstraject. Op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt duidelijk gecommuniceerd: *"Wanneer er sprake is van verwaarlozing, dan zullen we eerder aansturen op herstel of een schadevergoeding."* (<https://www.onroenderfgoed.be/procedure-tot-opheffing>). Op het titelblad van het aanvraagformulier tot opheffing van een bescherming staat

"Opgelet! In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud aanleiding geven tot een opheffing van de bescherming."

Bijkomend verwijst de commissie naar haar vorige adviezen voor wat betreft de lessen die te trekken zijn uit opheffingsdossiers. De lopende evaluatie van het beschermde bestand zou ook aangegrepen moeten worden om beschermingen die bedreigd zijn prioritair te vrijwaren, en hierover publiek te communiceren.

Behandeling van het advies

De evaluatie van het beschermde bestand heeft er ook voor gezorgd dat bepaalde sites opgemerkt werden waar recent werken werden uitgevoerd zonder toelating of vergunning of waar er sprak is van verwaarlozing van het beschermde goed. Deze dossiers worden vandaag opgevolgd. Het publiek communiceren van deze trajecten wordt echter niet beschouwd als een goed uitgangspunt voor een constructieve dialoog met de zakelijkrechthouders.

Daarnaast voerde het agentschap een analyse uit op onze databanken om na te gaan voor welke beschermde monumenten gedurende de afgelopen tien jaar geen toelatingen of premies werden aangevraagd. Dat kan immers een signaal zijn dat er mogelijk een verwaarlozingsproblematiek speelt. Dit kadert in het streven naar een proactieve handhaving. Voor ongeveer 2.000 beschermde monumenten bleek geen toelatings- of premie-aanvraag beschikbaar. Deze lijst is de vertrekbasis om te bepalen voor welke monumenten verdere actie aangewezen is. Niet in alle gevallen zal er immers effectief een probleem zijn. Bovendien neemt het agentschap een studie proactieve handhaving op.

II Opheffing van de bescherming als monument van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen)

De commissie betreurt dat dit dossier onderworpen werd aan een 'snelle' screening, en geen deel uitmaakt van een doorgedreven thematisch-typologische evaluatie. Voor het bestaande beschermde en geïnventariseerde bestand aan kapellen in Vlaanderen is reeds thematisch onderzoek voorhanden en werden in het verleden specifieke criteria geformuleerd inzake selectie en afweging van erfgoedwaarden. Daarnaast lopen er concrete initiatieven voor de herwaardering van dit klein en kwetsbaar erfgoed, zoals een recent project van PARCUM met doel het draagvlak hiervoor te versterken. Het gaat dus om een erfgoedtype dat zich bij uitstek leent tot vergelijkend onderzoek. Dergelijke herevaluatie zou niet alleen toelaten om kapellen op basis van erfgoedwaarden aan elkaar af te wegen, maar ook knelpunten en prioriteiten te identificeren inzake optimaal behoud en beheer.

Behandeling van het advies

Zoals wordt geduid in deel 1 van de behandeling van dit VCOE-advies omvatte het onderzoek voor deze en andere opheffingen geen uitgebreide studie per thema of per typologie.

Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft momenteel alleen een interne criterionota voor betreedbare kapellen¹. De website van het recente project van PARCUM over kapellen in Vlaanderen (<https://kapelletjes.be>) is een inventaris van kapellen zonder waarderend kader voor hun erfgoedevaluatie. Deze inventaris is dus geen efficiënt middel voor de evaluatie van de erfgoedwaarde van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen).

¹ LENAERTS T. 2016: *Criterionota betreedbare kapellen*, intern werkdokument Agentschap Onroerend Erfgoed, Brussel.

De commissie stelt dat de waardebepaling, op maat van het monument, ontbreekt in voorliggend dossier. De commissie benadrukt dat de kapel beschermd is vanwege de volkskundige waarde. Het dossier motiveert de opheffing evenwel uitsluitend op basis van architecturale overwegingen. Zo wordt hoofdzakelijk verwezen naar de (aangetaste) neoclassicistische bouwstijl om de zeldzaamheid, herkenbaarheid en representativiteit van de kapel te toetsen, terwijl deze bouwstijl niet expliciet is gewaardeerd in het beschermingsbesluit. Ook de vermelde bouwfysische gebreken hebben enkel betrekking op de architecturale typologie. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat ook de volkskundige waarde op heden ontoereikend zou zijn voor bescherming.

Behandeling van het advies

Uit de fotoregistratie bij het opheffingsbesluit blijkt dat de kapel nog steeds een plaats van devotie is. Op het altaar en in de apsisnissen staan heiligenbeelden die getuigen van een actief religieus gebruik van de kapel. Stippen we hier wel aan dat op het altaar van de kapel, hoewel deze is toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw, een beeld van het Heilig Hart staat. Daarnaast is er, zoals de commissie aangeeft, de inscriptie op de hardstenen deurlijst van Sint-Egidius, de patroonheilige van jagers, herders en bossen.

Het devotionele aspect wordt vermeld als een selectiecriteria in de interne criteria van het agentschap over betreedbare kapellen: *"Is de devotie nog steeds aanwezig tot op de dag van vandaag? Is de plaats een sacrale plaats (is er een verband tussen de ruimte en de devotie)?"*. Zoals wordt verduidelijkt in de recente publicatie van het agentschap over waarderen van erfgoed wordt volkskundige waarde vandaag gevat onder culturele waarde². De definitie van culturele waarde luidt: *"Een onroerend goed heeft culturele waarde als het getuigt van opvattingen, normen, waarden, gebruiken, gewoonten en tradities in een bepaalde periode, regio of gemeenschap"*. De culturele waarde kan bijvoorbeeld een uiting krijgen in *"de aanwezigheid van opschriften"*.

Zo beschouwd bezit de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen) een culturele (voorheen: volkskundige) waarde. Het beschermingsbesluit van de kapel verwijst in de omschrijving van de (toenmalig) volkskundige waarde naar het devotionele aspect (*"Als devotiekapel van ca. 1850 toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw"*). De verduidelijking *"van ca. 1850"* is echter ook een verwijzing naar de bouwperiode als een motiverende factor voor de bescherming als monument van de kapel. De architecturale waarde van de kapel zit dus vervat in de volkskundige motivering van haar bescherming. Zoals in het inhoudelijk dossier van het opheffingsvoorstel wordt toegelicht, haalt de kapel niet de lat wat architecturale waarde betreft. In Vlaanderen zijn er beschermde kapellen uit dezelfde periode en in dezelfde bouwstijl die veel completer bewaard zijn en bovendien ook nog een devotionele betekenis hebben (historisch of actueel), kapellen die dus met andere woorden ook een culturele waarde hebben.

De opheffing van de bescherming als monument van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen) creëert dus geen hiaat in het beschermd bestand van betreedbare kapellen in Vlaanderen, niet vanuit architecturaal en niet vanuit cultureel opzicht.

De commissie meent dat de betekenis van de kapel veeleer moet worden beoordeeld in zijn ruimere context, met name de relatie tot de landelijke omgeving en de nabijgelegen hoeve Kuesses. Het dossier geeft zelf aan dat deze contextwaarde niet is aangetast. Bovendien kan de monumentbescherming van de kapel niet los gezien worden van het aanpalende beschermde dorpsgezicht en het omringende beschermde cultuurhistorisch landschap, waarbinnen ook twee hoeves en een tumulus aanvullend beschermd zijn als monument. Gelet op de ligging langs de landweg en naast het inkomhek vormt de kapel met name een visueel

² DE HOUWER V., MEGANCK L. & VAN HERCK K. 2023: *Waarderen van erfgoed: erfgoedwaarden en criteria*, Afwegingskaders agentschap Onroerend Erfgoed 13, Brussel: 32-33, 63.

geheel met de beschermde hoeve Kuessens. Beide monumentbeschermingen lijken dan ook complementair opgevat.

Daarnaast wijst de commissie op erfgoedelementen van de kapel die nog steeds illustratief zijn voor een 19de-eeuwse devotiekapel in zijn historisch landelijke context, maar die zonder de bescherming als monument niet meer of onvoldoende gewaarborgd zullen zijn. De inscriptie in de rondboog van de kapel verwijst bijvoorbeeld naar Sint Egidius, de patroonheilige van jagers, herders en bossen, wat verband houdt met de beschermde omgeving.

Behandeling van het advies

De evaluatie van de beschermingswaardigheid van de kapel is gedaan aan de hand van vijf criteria (zie 3.1. in het inhoudelijk dossier van het opheffingsvoorstel). Ook indien een beschermd onroerend goed hoog scoort op één criterium, dan betekent dit nog geen afdoende motivering voor bescherming indien op andere criteria lager wordt gescoord. Dit is het geval voor de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Riemst (Herderen), die inderdaad gelegen is in een goed bewaarde context, maar voor een bescherming als monument onvoldoende zeldzaamheid, herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde bezit.

De stelling dat bepaalde erfgoedelementen van de kapel zonder bescherming als monument niet meer of onvoldoende gewaarborgd zijn, kan worden betwijfeld. Zoals in het inhoudelijk dossier wordt vermeld, is de ruimere context waarin de kapel gelegen is zelf ook beschermd, als cultuurhistorisch landschap ('tumulus Gentombe met omgeving', waarin de kapel volledig gelegen is) en als dorpsgezicht 'Hoeven Kuesses en Vrindts: omgeving', waarin de kapel deels gelegen is). Daarnaast ligt de kapel in het gebied van het onroerenderfgoedrichtplan 'Haspengouw en Voeren – hoogstamboomgaarden'.

Ten slotte is de kapel gelegen in het BPA 'Herbestemming Waardevolle Landbouwgebouwen', dat onder meer behoud van cultuur-historisch erfgoed voorop stelt.

Tot slot merkt de commissie op dat de vermelde aantastingen, zoals de overgroeiing en de vóór bescherming aangebrachte overdekking, niet onherstelbaar zijn. Een beheerstraject is mogelijk en in dit geval ook aangewezen. Om al deze redenen is de noodzaak van de opheffing niet aangetoond.

Behandeling van het advies

Een beheerstraject om de overdekking van de kapel te herstellen is moeilijk afdwingbaar. Als referentietoestand van de kapel geldt immers de toestand op het moment van de bescherming. Op dat moment had de kapel al haar oorspronkelijke overdekking van het interieur verloren en ook het vermoedelijke zadeldak met driehoekig fronton was toen al verdwenen. Bovendien zijn de oorspronkelijke overdekking en dakvorm niet gedocumenteerd, wat in geval van herstel zou neerkomen op een speculatieve reconstructie.

Conclusie: het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

1.2. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige opheffing

Het uitgebrachte advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast.

2. Opmerkingen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing

2.1. Openbaar onderzoek en hoorrecht

Gemeente Riemst organiseerde het openbaar onderzoek van 8 maart 2024 tot en met 6 april 2024. Tijdens het openbaar onderzoek organiseerde de gemeente geen hoorzitting. Het proces-verbaal en de bezwaren maken integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Tijdens het openbaar onderzoek werd één bezwaar ingediend.

Geen zakelijkrechthouders beriepen zich op het hoorrecht en vroegen gehoord te worden door het agentschap.

2.1.1. Bezwaar 1 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De Bestendige Deputatie van de provincie Limburg geeft een ongunstig advies over de opheffing van de bescherming op basis van de volgende argumenten:

De kapel van Onze-Lieve-Vrouw in Herderen werd opgericht bij hoeve Kuesses aan de oude toegangsweg naar de hoeve vanaf de achterliggende landbouwweg. Hoeve Kuesses werd in de 18de eeuw gebouwd door de familie De la Brassinne. In 1837 verkocht Willem De la Brassinne de hoeve aan Jan Peumans. De kapel werd opgericht in 1860 na het overlijden van Jan door zijn weduwe Ioanna Smeysters (cf. het opschrift op de kapel: IS We JP). Het opheffingsdossier heeft de geschiedenis van de oprichting van de kapel niet grondig onderzocht en geeft hierover geen gegevens.

Antwoord:

Tijdens de geografische inventarisatie van Riemst (gepubliceerd in 1990) werd de stichtingsgeschiedenis van de kapel niet onderzocht. De motivatie van de bescherming als monument in 1995 maakt evenmin melding van de toen nog niet gedocumenteerde stichtingsgeschiedenis van de kapel. Deze informatie is toegevoegd aan de historiek van het beschermde goed in inhoudelijk dossier (2.2.). We zullen deze gegevens ook toevoegen aan de fiche van het erfgoedobject in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De informatie over de stichting van de kapel verandert echter niets aan de evaluatie van de erfgoedwaarde van de kapel zoals in het opheffingsdossier. De kapel Onze-Lieve-Vrouw is niet zeldzaam op Vlaams niveau en zij bezit minder herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde dan gelijkaardige kapellen in Vlaanderen.

Al voor de bescherming waren er ingrijpende wijzigingen gebeurd aan het dak van de kapel. Toch werd de kapel beschermd omwille van de eenheid die ze vormt met de beschermde hoeve Kuesses. De link tussen hoeve en kapel is vandaag nog onveranderd.

Antwoord:

Het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier erkent de contextwaarde van de kapel. Door de gemiddelde zeldzaamheid en de aangetaste herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde bezit de kapel echter onvoldoende erfgoedwaarde om nog een bescherming op Vlaams niveau te motiveren.

De contextwaarde gevormd door de band tussen en hoeve en kapel wordt behalve door de (op te heffen) bescherming als monument van de kapel ook geborgd door het beschermde dorpsgezicht 'Hoeven Kuesses en Vrindts: omgeving' en het beschermde cultuurhistorisch landschap 'tumulus Gentombe met omgeving' (zie rubriek 2.5.2. van het inhoudelijk dossier bij het voorstel tot opheffing).

Sinds de bescherming werd er geen enkel initiatief genomen om de toestand van de kapel te verbeteren. Voordat de bescherming opgeheven kan worden, zou minstens het initiatief genomen moeten worden om de bouwkundige staat van de kapel te proberen verbeteren. Dat deze toestand op het moment van de bescherming al aangetast was, staat een kwalitatief herstel naar ouder model niet in de weg, omdat de afgetakelde toestand bij de bescherming niet werd meegerekend tot de erfgoedwaarden van de kapel. Onderzoek in lokale archivalische collecties kan de nodige inzichten in de vroegere toestand van de kapel opleveren om herstel te kunnen verantwoorden. Het stimuleren van het herstel van de kapel kan mogelijk gebeuren in combinatie met een initiatief om de daken van hoeve Kuesses zelf te verbeteren.

Antwoord:

De toestand op het moment van de bescherming geldt als de juridische referentietoestand van de kapel zolang zij beschermd is. Een beheers- of handhavingstraject kan dan ook enkel een herstel naar deze referentietoestand afdwingen. Bij alle dossiers tot opheffing van een bescherming die volgen uit de snelle screening werd nagegaan of de opstart van een beheers- of handhavingstraject nog opportuun is of niet. In dit dossier werd geoordeeld dat de bewaarde erfgoedwaarden op basis van de huidige selectiecriteria voor beschermd erfgoed onvoldoende zijn om een bescherming op Vlaams niveau te behouden.

De representativiteit van de kapel is in het opheffingsdossier niet onderzocht. Een snelle zoektocht op de Inventaris leert dat van de vele honderden Limburgse kapellen die gebouwd of verbouwd zijn in de tweede helft van de 19de eeuw, er 20 beschermd zijn. Slechts 1 kapel vertoont duidelijk een neoclassistische stijl: de Onze-Lieve-Vrouwekapel in Herderen. De VCOE haalde in haar advies ook reeds aan dat rond kapellen beter een uitgebreid typologisch onderzoek zou moeten gebeuren. Het antwoord dat daarop gegeven wordt, is niet afdoend. Het toepassen van de hedendaagse criteria voor de bescherming kan enkel op een objectieve wijze gebeuren indien al het beschermde erfgoed aan dezelfde criteria wordt onderworpen. De term 'overduidelijk' in de selectie van monumenten waarvan de bescherming wordt opgeheven, kan niet precies gedefinieerd worden. Enkel als al het beschermde erfgoed binnen een bepaald type vergeleken wordt met elkaar, kan een objectieve inschatting gemaakt worden van de zeldzaamheid en de representativiteit van een onroerend erfgoed.

Antwoord:

De evaluatie van de erfgoedwaarde van de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Herderen gebeurde aan de hand van een toetsing op Vlaams niveau, niet op het niveau van de provincie Limburg. Het beschermde bestand van betreedbare kapellen in Vlaanderen uit het tweede en derde kwart van de 19de eeuw telt 77 exemplaren. Zoals wordt opgemerkt in het inhoudelijk dossier van de opheffing vinden we in dit beschermde bestand meerdere neoclassicistische kapellen die, in tegenstelling tot de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Herderen, volledig bewaard zijn, dus ook met typerende frontons en bedaking. Vermelden wij hier bijvoorbeeld:

- Kapel Onze-Lieve-Vrouw in Boekhoute (Assenede),
<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/76132>
- Kapel Onze-Lieve-Vrouw-Onbevlekt van de Sint-Janshei in Rijmenam (Bonheiden), <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/3072>
- Kapel Heilige Philomena in Hansbeke (Deinze),
<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/35235>
- Onze-Lieve-Vrouwekapel in Montenaken (Gingelom),
<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/21707>
- Heilige Moeder Annakapel in Sint-Lievens-Esse (Herzele),
<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/9029>
- Wegkapelletje in Rollegem (Kortrijk),
<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/61003>

- Kapel ter ere van Jezus in Rupelmonde (Kruibeke), <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/17693>
- Sint-Jozefkappel in Veerle (Laakdal), <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/41141>
- Kapel van Onze-Lieve-Vrouw ter Nood in Puurs (Puurs-Sint-Amands), <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/2085>
- Wegkappel in Veurne, <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/16732>

Een vergelijkbare kapel ('kapellen (gebouwen en structuren)') is ook de Mariakapel in Roesbrugge-Haringe (Poperinge), <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/31396>

Deze kapellen uit dezelfde periode en in dezelfde bouwstijl als de kapel Onze-Lieve-Vrouw in Herderen bezitten door hun complete bewaring een grotere herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde dan de kapel in Herderen.

In de evaluatie van het criterium herkenbaarheid (3.1.3) zijn voorbeelden toegevoegd van neoclassicistische kapellen in Vlaanderen uit het midden van de 19de eeuw met een complete bewaring, inclusief hoofdgestel van de voorgevel en dak.

De context van de kapel is sinds de bescherming niet gewijzigd. De kapel bewaart nog steeds zijn link met hoeve Kuesses.

Antwoord:

Het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier erkent de contextwaarde van de kapel. Door de gemiddelde zeldzaamheid en de aangetaste herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde bezit de kapel echter onvoldoende erfgoedwaarde om nog een bescherming op Vlaams niveau te motiveren.

De contextwaarde gevormd door de band tussen en hoeve en kapel wordt behalve door de (op te heffen) bescherming als monument van de kapel ook geborgd door het beschermde dorpsgezicht 'Hoeven Kuesses en Vrindts: omgeving' en het beschermd cultuurhistorisch landschap 'tumulust Gentombe met omgeving' (zie rubriek 2.5.2. van het inhoudelijk dossier bij het voorstel tot opheffing).

2.2. Conclusie

De adviezen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing hebben invloed op het inhoudelijk dossier.

Het inhoudelijk dossier werd als volgt aangepast na de voorlopige opheffing:

- In de historiek van het beschermde goed (2.2) is bijkomende informatie over de stichtingsgeschiedenis van de kapel toegevoegd.
- In de evaluatie van het criterium herkenbaarheid (3.1.3) zijn voorbeelden toegevoegd van neoclassicistische kapellen in Vlaanderen uit het midden van de 19de eeuw met een complete bewaring, inclusief hoofdgestel van de voorgevel en dak.